

UČNI NAČRT SPECIALISTIČNEGA PRISTOPA PSIHOTERAPIJE OTROK IN MLADOSTNIKOV na SFU Ljubljana

Študij psihoterapije otrok in mladostnikov je namenjen pridobitvi usposobljenosti za opravljanje psihoterapije z otroki, mladostniki in njihovimi starši/skrbniki. Študij posreduje teoretično in praktično znanje, s katerim oblikuje kompetentnega psihoterapevta s profesionalno, avtonomno in odgovorno držo.

Psihoterapija otrok in mladostnikov zahteva posebna znanja, ki so nujno potrebna za učinkovito psihoterapevtsko delo iz naslednjih razlogov:

- Terapevt in pacient sta si manj enakovredna kot pri psihoterapevtskem delu z odraslimi.
- Psihoterapevti otrok in mladostnikov morajo biti zato „večjezični“: sposobni morajo biti uporabljati oblike komunikacije, ki so primerne starosti in razvojnim posebnostim, torej tudi neverbalne oblike izražanja (na primer igranje, risanje, barvanje ...), v verbalni komunikaciji pa morajo znati uporabljati tudi simboliko in metafore (na primer delo s pravljicami in zgodbami).
- Otroci in mladostniki so bolj kot odrasli odvisni od svojega ožjega in širšega socialnega okolja. Zato morajo razni vidiki odnosov med psihoterapevtom in otrokovimi bližnjimi zaupnimi osebami najti svoje mesto v psihoterapiji otrok in mladostnikov.

Psihoterapevti otrok in mladostnikov si morajo pridobiti temeljno znanje psihoterapevtske obravnave, ki je na SFU Ljubljana umeščen v [integrativni pristop](#), k temu pa so dodana multidisciplinarna znanja, potrebna za delo z otroki in mladostniki.

V štiriletni neformalni specialistični študij se lahko vpišejo študenti po opravljenem programu [Psihoterapevtske propedeutike](#) in pa študenti diferencialnega programa Psihoterapevtske propedeutike (to so diplomanti sorodnih smeri - socialno delo, socialna pedagogika, psihologija, biopsihologija, medicina in drugih sorodnih poklicev). Več o pogojih za vpis na specialistični študij najdete [na povezavi](#).

Specialistične vsebine iz psihoterapije otrok in mladostnikov si lahko študenti izberejo tudi v okviru študija [Psihoterapevtske znanosti na SFU Ljubljana](#). Po drugem letniku fakultetnega študija Psihoterapevtske znanosti na prvi stopnji, se lahko študent odloči za smer psihoterapija otrok in mladostnikov, ki jo potem nadaljuje in konča na magistrski stopnji.

Študij psihoterapije otrok in mladostnikov posreduje teoretično in praktično znanje, ki omogoča usposobljenost za opravljanje psihoterapije otrok in mladostnikov in njihovih staršev.

Potek izobraževanja psihoterapije otrok in mladostnikov na SFU Ljubljana:

V procesu psihoterapije, na samih srečanjih s klienti, se ob osvojeni teoriji in praktičnih spretnostih še pomembneje odraža kakovost terapevtove drže. Gre za globok stik, ko je terapevt resnično prisoten s sabo, s svojim notranjim svetom in s klientom, v katerega svet vstopi in pri tem zmore biti ranljiv, da se ga klient s svojimi vsebinami lahko dotakne - takrat se zgodi odnos, ki zdravi. Zato študijski proces daje poseben poudarek na zorenje in oblikovanje psihoterapevtove drže. Poleg tega pa izobraževalni program odlikujejo še nekatere druge posebnosti:

1. **Izobraževanje poteka procesno**, to pomeni tedensko in kontinuirano skozi celotno študijsko leto, učne vsebine pa se stopnjujejo od temeljnih k vedno bolj specifičnim. S tem študentom omogočimo postopno ponotranjenje psihoterapevtskega dela, postopkov in dinamik ter omogočimo izkušnjo, kako pomembna je struktura za varno okolje v psihoterapevtskem procesu.
2. **Pristop poučevanja** je zastavljen na način, da je osvajanje vsakega teoretičnega znanja naslonjeno na izkustvo – tako študent preko izkustvenega dela lažje in kvalitetneje osvaja in vpleta teoretične koncepte v prakso.
3. Študent je vključen v **redno reflektiranje svojega osebnega in profesionalnega razvoja**, z rednimi intervizijskimi skupinami pa krepi tudi znanje, povezanost in strokovno sodelovanje z drugimi študenti.
4. V zadnjem letniku študent **dodatno poglobi** psihoterapevtska znanja in spretnosti za psihoterapevtsko delo z otroki in mladostniki.

Študij sledi trem ključnim stebrom, po katerih je v nadaljevanju dokumenta predstavljena vsa relevantna vsebina:

1. Pridobivanje teoretičnega znanja
2. Pridobivanje praktičnih izkušenj in spretnosti
3. Osebna izkušnja

ŠTUDIJ

Seminarski del študija poteka dvakrat na teden, kontinuirano celo leto. Pripravljalni letnik ima vsebine pretežno ob petkih in sobotah, ostali letniki pa predvidoma dva popoldneva med tednom, v katerih enkrat v letu izvedemo tudi t.i. bivanjsko delavnico.

Oblike poučevanja in učenja

Študij je zasnovan na temelju procesnega dela, zato so predmeti in področja, ki gradijo posameznikovo zorenje, tekom študijskega leta razporejeni v tedenskih študijskih obveznostih. Pri izvedbi izobraževanja se uporablja:

- preplet izkustvenega učenja, teorije in diskusije na predavanjih, seminarjih in izkustvenih delavnicah,
- mentorirane igre vlog v parih in v večjih skupinah,
- prikaze kliničnih primerov (video ali audio material) s spremljajočo študijsko diskusijo,
- intervizijske skupine v obliki študijskih trojk,
- individualni študij literature,
- raziskovalno delo,
- opazovanje psihosocialnih in psihiatričnih obravnav,
- supervizirano delo s klienti,
- individualno osebno izkušnjo,
- skupinsko osebno izkušnjo.

Preverjanje znanja

Študentje so tekom leta pripravljajo refleksije, evalvacije, eseje in različne oblike predstavitev, skozi katere osvetlijo posamezne teme, prikažejo osvojena znanja in spretnosti. Nekateri predmeti imajo ob zaključku izpit. Vsi izdelki so sproti ovrednoteni s povratno informacijo s strani predavateljev, nekateri izdelki pa se tudi ocenijo.

Positivne ocene in 100 % prisotnost na predavanjih, seminarjih, vajah so vstop v naslednji letnik.

Udeleženci izobraževanja iz psihoterapije otrok in mladostnikov morajo opraviti naslednje obveznosti:

1. Teorija in metodologija (predavanja, seminarji, vaje)
2. Intervizijske skupine v obliki študijskih trojk
3. Psihosocialna praksa
4. Psihiatrična praksa
5. Psihoterapevtska praksa

Univerza Sigmunda Freuda Dunaj – podružnica Ljubljana
Trubarjeva cesta 65, SI - 1000 Ljubljana

Zavod je vpisan v sodni register pri Okrožnem sodišču v Ljubljani, matična št.: 6428878000, davčna št.: **38029812**,
transakcijski račun: **SI56 3400 0101 5852 361** pri banki Sparkasse d.d.

www.sfu-ljubljana.si

6. Supervizija (individualna, skupinska)
7. Individualna osebna izkušnja
8. Skupinska osebna izkušnja

Tabela 1: Hiter pregled učnega načrta z opredeljenim obsegom ur

Del izobraževanja		Št. ur
Teorija	Predavanja, seminarji, vaje	≥ 600 ur
	Študijske trojke	≥ 72 ur
Praksa	Psihosocialna praksa v učnih bazah	≥ 140 ur
	Supervizija prakse v učnih bazah	> 15
	Psihosocialna praksa v Ambulanti	≥ 140 ur
	Psihiatrična praksa	≥ 140 ur
	Psihoterapevtska praksa	≥ 630 ur
	Supervizija psihoterapevtske prakse	≥ 150 ur
Osebna izkušnja	Individualna osebna izkušnja	≥ 170 ur
	Skupinska osebna izkušnja	≥ 80 ur
SKUPAJ		2.137 ur

Študentje tekom študija z vestnim in kontinuiranim delom razvijejo kompetence za:

- samostojno izvajanje psihoterapije po integrativnem pristopu, s specifičnimi znanji za vodenje psihoterapevtske obravnave odraslih ter otrok in mladostnikov,
- načrtovanje terapevtskih srečanj, vodenje terapije, zaključevanje psihoterapevtskih procesov,
- sprotno evalviranje terapevtskega dela,
- razvoj in vzdrževanje kvalitetnega in učinkovitega psihoterapevtskega odnosa,
- integracijo teorije in prakse v psihoterapevtski obravnavi klientov,
- razumevanje problematike individualne psihopatologije,
- razumevanje dinamik odnosov na različnih ravneh (partnerske dinamike, družinske, starševske ...),
- etično presojo terapevtskih intervencij,
- stalno in sprotno izpopolnjevanje svojega znanja z namenom strokovne rasti in profesionalne držbe.

PRVI (PRIPRAVLJALNI) LETNIK

Predmetnik

Oblika vsebine		Predmet	Št. ur
SEMINARJI	1.	Uvod v psihoterapijo otrok in mladostnikov I	4
	2.	Psihiatrija (II)	30
	3.	Otroška in adolescentna psihiatrija	30
	4.	Psihofarmakologija	45
	5.	Psihosomatika	30
	6.	Znanstvena raziskovalna metodologija v psihoterapiji (II)	15
	7.	Uvod v psihoterapijo otrok in mladostnikov II	6
		Skupaj	160 ur
PRAKSA	8.	Psihosocialna praksa v učnih bazah	140
	9.	POM supervizija psihosocialne prakse	15
OSEBNA IZKUŠNJA	10.	Skupinska osebna izkušnja	20 ur
		SKUPAJ	330 ur

Cilj

Splošni cilj prvega (pripravljalnega) letnika je spoznavanje s splošnimi vsebinami, razvojnimi teorijami v razvojni psihologiji, psihopatologija, psihodiagnostika, psihofarmakologija, rehabilitacijska in specialna pedagogika (preventiva), znanstvena raziskovalna metodologija v psihoterapiji.

Splošne vsebine iz prvega letnika dogradimo s specifičnimi vsebinami, ki sledijo v naslednjih letnikih.

DRUGI LETNIK

Predmetnik

Oblika vsebine	Vsebina	Št. ur
SEMINARJI	1. Uvod v Integrativno psihoterapijo: zgodovinski razvoj in skupni dejavniki, eklekticizem, asimilativna integracija, teoretska integracija	5
	2. Temelji integrativne psihoterapije I: terapevtski odnos, relacijske potrebe, transfer/kontratransfer, nezavedni procesi, obrambni mehanizmi in odpori	30
	3. Razvoj posameznika znotraj odnosov in njegov pomen za psihoterapijo I: pomen prenatalnega obdobja, zgodnjega odnosa otroka z odraslimi in mladostništva	25
	4. Metode integrativne psihoterapije I: sistemske, relacijske, intrapsihične	15
	5. Razvoj posameznika znotraj odnosov in njegov pomen za psihoterapijo II: psihodinamski vidik vstopanja v odraslost, iskanje partnerja, ustvarjanje družine, srednja leta, starost, smrt	25
	6. Bivanjska delavnica: integracija in refleksija teorije, prakse in osebne izkušnje ob koncu letnika	20
	Skupaj	120 ur
PRAKSA	7. Psihosocialna praksa: Igre vlog	35
	8. Psihiatrična praksa	140*
	Skupaj	105 ur
OSEBNA IZKUŠNJA	9. Individualna osebna izkušnja	30*
	10. Skupinska osebna izkušnja	60
	Skupaj	90 ur
SKUPAJ		315 ur

* priporočeno

Cilj

Drugi letnik je namenjen pridobivanju temeljnih znanj integrativnega psihoterapevtskega pristopa ter poglobljenega razumevanja razvoja posameznika in sicer skozi prizmo odnosov, kar je poglobljeni poudarek psihoterapevtskega procesa. Razumevanje razvoja posameznika se učimo skozi pregled celotnega življenjskega razpona, ki se začne s spočetjem in nadaljuje preko odraslosti, starosti do smrti, to pa skozi izkustven proces apliciramo v psihoterapevtski proces.

Študent v tem času intenzivno opravlja psihosocialno prakso, ki je poleg iger vlog, bogat prostor opazovanja in spoznavanja delovanja ljudi in psihoterapevtskih procesov.

Tekom drugega letnika poteka tudi skupinska učna izkušnja, ki je zastavljena procesno, enkrat tedensko po dve šolski uri.

Dodatna obveznost

- Pisanje dnevnika oz. refleksije osebnega procesa (doživljanja), v obsegu minimalno 2 strani mesečno; oddaja se ob koncu semestra vodi pristopa.
- Študijske trojke: 1 x mesečno oz. vsaj 8 srečanj po minimalno 3 šolske ure.

TRETJI LETNIK

Predmetnik

Oblika vsebine	Predmet		Št. ur
SEMINARJI	1.	Psihopatologija in psihoterapevtska obravnava I: travma, telo in čustva v psihoterapiji	40
	2.	Psihopatologija in psihoterapevtska obravnava II: terapevtski izzivi na podlagi osebnostne strukture (od nevrotične, mejne do psihotične strukture klientov)	40
	3.	Psihopatologija in psihoterapevtska obravnava III: psihosomatska obolenja	25
	4.	Tehnike integrativne psihoterapije II: uporaba kreativnih medijev, delo z introjekti, čuječnost, hipnoza ...	60
	5.	Refleksija prakse s fokusom na načrtovanju in strukturi v psihoterapiji: prvo srečanje s klienti, delovni dogovor, anamnestični intervju, etični okvir prakse, online srečanja, prekinitve in zaključevanje procesa itd.	20
	6.	Bivanjska delavnica: »Jaz kot psihoterapevt: čustvena, kognitivna, telesna in duhovna dimenzija«	20
	Skupaj		205 ur
PRAKSA	7.	Psihosocialna praksa v Ambulanti SFU Ljubljana	45
	8.	Psihosocialna praksa: Igre vlog	60
	Skupaj		105 ur
OSEBNA IZKUŠNJA	9.	Individualna osebna izkušnja	30 ur*

SKUPAJ 340 ur

* priporočeno

Cilj

V tretjem letniku poglobimo znanje o specifičnem delu s klienti in njihovo dinamiko ter osebnostno strukturo, pri čemer so v ospredju primeri zahtevnih nefunkcionalnih vedenj in delovanj klientov. S povečanim obsegom iger vlog, s pričetkom opravljanja psihosocialne prakse in z izkustvenimi aktivnostmi v sklopu predavanj in seminarjev, se krepi študentove spretnosti za opravljanje psihoterapevtske prakse pod redno supervizijo, ki je predvidena ob koncu tega študijskega leta.

Dodatna obveznost

- Pisanje dnevnika oz. refleksije osebne procesa (doživljanja), v obsegu minimalno 2 strani mesečno; oddaja se ob koncu semestra vodji pristopa.
- Študijske trojke: 1 x mesečno oz. vsaj 8 srečanj po minimalno 3 šolske ure.

ČETRTI LETNIK

Predmetnik

Oblika vsebine		Predmet	Št. ur
SEMINARJI IZBIRNE VSEBINE: PSIHOTERAPEVTSKO DELO Z OTROKI IN MLADOSTNIKI		Delo z družino, starši in drugimi odnosnimi osebami otroka	25
		Načela otroške in mladostniške psihoterapije I: otroci z oteženimi življenjskimi izkušnjami, rizični in varovalni dejavniki	25
		Načela otroške in mladostniške psihoterapije III: multidisciplinarno sodelovanje	5
		Načela otroške in mladostniške psihoterapije IV: psihoterapevtske metode, tehnike	20
		Skupaj	75 ur
PRAKSA	5.	Psihoterapevtska praksa v Ambulanti SFU Ljubljana	150 ur*
OSEBNA IZKUŠNJA	6.	Individualna osebna izkušnja	30 ur*
SKUPAJ			255 ur

* priporočeno

Cilj

V četrtem letniku študent še dodatno poglobi specifična področja psihoterapevtske obravnave otrok in mladostnikov. Obenem je to leto intenzivnega praktičnega udejstvovanja v Ambulanti SFU Ljubljana, kjer študentje začnejo kot specializanti opravljati psihoterapevtsko prakso in imajo možnost neposrednega prenosa znanj iz predavanj v praktično delo.

Dodatna obveznost

- Pisanje dnevnika oz. refleksije osebne procesa (doživljanja), v obsegu minimalno 2 strani mesečno; oddaja se ob koncu semestra vodji pristopa.
- Študijske trojke: 1 x mesečno oz. vsaj 8 srečanj po minimalno 3 šolske ure.

PRAKTIČNI DEL

V okviru praktičnega dela mora študent opraviti:

a) PSIHOSOCIALNA PRAKSA

Študent opravlja psihosocialno prakso v Ambulanti SFU Ljubljana v drugem in tretjem letniku specialističnega študija v obsegu 140 ur:

- 95 v obliki iger vlog,
- 45 v obliki opazovanja uvodnih pogovorov, pripravljanja strokovnih besedil, spoznavanja ambulantne dokumentacije ...

b) PSIHIATRIČNA PRAKSA

Študent opravi psihiatrično prakso v javnih ali zasebnih psihiatričnih ustanovah, ambulantah, lahko tudi v nevladnih organizacijah, ki nudijo programe za osebe z duševnimi motnjami.

c) PSIHOTERAPEVTSKA PRAKSA

Študenti morajo opraviti najmanj 630 ur psihoterapevtske prakse pod supervizijo.

Študentje začnejo praktično delo s posamezniki v Ambulanti SFU Ljubljana. Nato priključujejo delo s klienti iz izbirnega področja. Študentje, ki so v četrtem letniku izbrali vsebine iz področja psihoterapija otrok in mladostnikov, morajo opraviti vsaj 320 ur dela z otrokom/mladostnikom (upoštevane so tudi ure, ko so prisotni starši ali skrbniki) in 150 ur s dela s svojci (upoštevane so tudi ure, ko je prisoten otrok/mladostnik).

Psihoterapevtska praksa mora biti spremljana s supervizijo. Študent si izbere supervizorja in sicer iz seznama pooblaščenih supervizorjev za pristop psihoterapije otrok in mladostnikov. Seznam je dostopen na interni spletni strani. Supervizija je obvezna na vsake 4 ure dela s klientom, v celotnem obsegu prakse pa je potrebno opraviti 150 ur supervizije.

Natančnejša navodila za izvajanje vseh treh oblik so na voljo v dokumentu [Navodila za izvajanje študijske prakse](#) SFU Ljubljana, do katerega lahko študent dostopa po vpisu v študij na SFU Ljubljana.

OSEBNA IZKUŠNJA

Osebna izkušnja nudi praktično osnovo za predelavo, soočanje in razrešitev lastnih vsebin z namenom, da se osvobodimo negativnih vzorcev ter se tako pripravimo, da bomo lahko v terapiji kliente nekontaminirano in empatično spremljali na njihovi poti skozi lastni proces. Skozi osebno izkušnjo imajo študenti priložnost notranje zoreti v (za bodočega terapevta ključnih) kapacitetah za: pristnost, odnos, empatijo in empatično sprejemanje, etičnost, brezpogojno in nekritizirajoče spoštovanje, čuječnost, sposobnost čustvene komunikacije in jasnega izražanja, nekonfliktnost, vedoželjnost in radovednost ter nenazadnje potrpežljivost in sposobnost sprejemanja realnosti.

Študent mora tekom študija opraviti osebno izkušnjo in sicer tako v individualni obliki (v obsegu vsaj 170 ur) kot skupinski (80 ur). Individualno osebno izkušnjo si organizira sam. Vključi se lahko pri pooblaščenemu psihoterapevtu. Seznam pooblaščenih terapevtov je objavljen na interni spletni strani. Iz vidika osebnostnega zorenja je pomembno, da proces teče kontinuirano. Študent naj opravi proces pri enem ali največ dveh učnih psihoterapevtih.

Skupinsko osebno izkušnjo (v obsegu 80 ur) organizira SFU Ljubljana. V prvem letniku se izvede 20 ur skupinske osebne izkušnje in sicer v obliki vikenda, v drugem letniku pa preostalih 60 ur poteka v procesni obliki – enkrat na teden po dve šolski uri.

Več o osebni izkušnji najdete v dokumentu [Študijski red o dodiplomskem in podiplomskem \(magistrskem\) študiju Psihoterapevtske znanosti SFU Ljubljana](#).

ZAKLJUČEK ŠTUDIJA

V dodatnem letu ali dveh po zaključenih obveznostih 4. letnika študent nadaljuje z opravljanjem še preostanka obveznosti: psihoterapevtske prakse do izpolnjenih najmanj 630 ur in vsaj 80 ur individualne osebne izkušnje. Po tem pristopi k zaključevanju študija.

Študij se zaključi z zaključnim specialističnim izpitom in pisnim izdelkom. Študent lahko k zaključevanju študija pristopi po opravljenih vseh obveznostih teoretičnega in praktičnega dela kot tudi opravljeni individualni in skupinski osebni izkušnji. Postopek za pristop k in opravljanje zaključnega specialističnega izpita iz psihoterapije otrok in mladostnikov je opisan v »**Navodilih za zaključek specialističnega študija na SFU Ljubljana**« (dostopno na internem delu spletne strani).

TEMELJNA LITERATURA

[Etični kodeks SFU Ljubljana](#)

- Bloom, P. (2016). *Against empathy: The Case for Rational Compassion*. Ecco Books.
- Bohart, A. C. in Greenberg, L. (1997). *Empathy Reconsidered: New Directions in Psychotherapy*. APA.
- Bohart, A. C. in Tallman, K. (1999). *How clients make therapy work: The process of active selfhealing*. APA.
- Bordin, E. S. (1979). *The generalizability of the psychoanalytic concept of the working alliance*. *Psychotherapy: Theory, Research, and Practice*, 16, 252–260.
- Cochran, J. L. in Cochran, N. H. (2015). *The heart of counseling: Counseling skills through therapeutic relationships*. Routledge.
- Consoli, A. J., Beutler, L. in Bongar, B. (2017). *Comprehensive textbook of psychotherapy: theory and practice* (2. izd.). Oxford University Press.
- Duncan, B. L., Miller, S. D., Wampold, B. E. in Hubble, M. A. (2010). *The heart and soul of change. Delivering what works in therapy* (2. izd.). APA.
- Erskine, R. G. (2015). *Relational Patterns, Therapeutic Presence: Concepts and Practice of Integrative Psychotherapy*. Karnac.
- Erskine, R. G. in Moursund, J. P. (2011). *Integrative Psychotherapy in Action*. Karnac.
- Erskine, R. G., Moursund, J. P. in Trautmann, R. L. (1999). *Beyond Empathy: A Therapy of Contact-in-Relationship*. Brunner/Mazel.
- Erzar, T. in Kompan Erzar, K. (2011). *Teorija navezanosti*. Celjska Mohorjeva družba.
- Evans, K. in Gilbert, M. (2005). *An Introduction to Integrative Psychotherapy*. Palgrave Macmillan.
- Flückiger, C., Del Re, A. C., Wampold, B. E. in Horvath, A. O. (2018). *The Alliance in Adult Psychotherapy: A Meta-Analytic Synthesis*. *Psychotherapy*, 55(4), 316-340.
- Fonagy, P. (2001). *Attachment theory and psychoanalysis*. London, New York: Karnac.
- Fosha, D. (2000). *The Transforming Power of Affect. A Model for Accelerated Change*. Basic Books.
- Fosha, D. (2001). *The Dyadic Regulation of Affect*. *Journal of Clinical Psychology*, 57(2), 227–242.
- Goodman, G. (2009). *Therapeutic Attachment Relationships: Interaction Structures and the Processes of Change*. Jason Aronson.
- Grawe, K. (2005). *Neuropsychotherapy. How the Neurosciences Inform Effective Psychotherapy*. Psychology Press Taylor & Francis Group.
- Horvath, A. O. in Greenberg, L. S. (1994). *The Working Alliance: Theory, Research, and Practice*. Wiley.
- Hughes D. A. (2017). *Building the Bonds of Attachment: Awakening Love in Deeply Traumatized Children*. USA: The Rowman & Littlefield Publishers.
- Juul, J. (2017). *Empatija: Pot do sebe in do drugega*. Didakta.
- Kompan Erzar, K. L. (2003). *Odkritje odnosa*. Ljubljana: Brat Frančišek, Frančiškanski družinski inštitut.
- Kompan Erzar, K. L. (2003). *Skrita moč družine*. Ljubljana: Brat Frančišek, Frančiškanski družinski inštitut.
- Kompan Erzar, K. L. in Poljanec, A. (2009). *Rahločutnost do otrok : stik z otrokom v prvem letu življenja*. Ljubljana: Brat Frančišek, Frančiškanski družinski inštitut.
- Lewis, S. (2015). *Therapeutic Correctional Relationships: Theory, Research and Practice*. Routledge.
- Modic, K. U. in Žvelc, G. (2021). *Raziskovanje v psihoterapiji in integracija psihoterapevtskih pristopov*. Univerza v Ljubljani Filozofska fakulteta.

- Moursund, J. P. in Erskine, R. G. (2004). *Integrative Psychotherapy: The Art and Science of Relationship*. Thomson: Brooks/Cole.
- Muran, J. C. in Barber, J. P. (ur.). (2011). *The therapeutic alliance: An evidence-based guide to practice*. Guilford Press.
- Norcross, J. C. in Goldfried, M. R. (2005). *Handbook of Psychotherapy Integration* (2. izd.). Oxford University Press.
- Norcross, J. C. in Lambert, M. J. (2019). *Psychotherapy relationships that work. Volume 1: Evidence-Based Therapist Contributions* (3. izd.). Oxford University Press.
- Norcross, J. C. in Wampold, B. E. (2019). *Psychotherapy relationships that work. Volume 2: Evidence-Based Therapist Responsiveness*. Oxford University Press.
- Porges, S. W. (2011). *The polyvagal theory: Neurophysiological foundations of emotions, attachment, communication and self-regulation*. Norton & Company.
- Porges, S. W. (2017). *The pocket guide to the polyvagal theory: The transformative power of feeling safe*. Norton & Company.
- Prescott, D. S., Maeschalck C. L. in Miller, S. D. (2017). *Feedback-informed treatment in clinical practice: reaching for excellence*. American Psychological Association
- Roth, A. in Fonagy, P. (1996). *What Works for Whom? A Critical Review of Psychotherapy Research*. The Guilford Press.
- Schore, A. N. (2003). *Affect Regulation and the Repair of the Self & Affect Dysregulation and Disorders of the Self*.
- Siegel, D. J. (1999). *The developing mind. Toward a Neurobiology of Interpersonal Experience*. New York, London: The Guilford Press.
- Siegel, D. J. (2013). *Vihar v glavi: moč najstniških možganov*. Domžale: Družinski in terapevtski center Pogled.
- Siegel, D., Hartzel, M. (2013). *Parenting from the Inside Out: How a Deeper Self-Understanding Can Help You Raise Children Who Thrive*
- Siegel, D. J., Payne Bryson, T. (2016). *Vzgoja brez drame*. Družinski in terapevtski center Pogled.
- Simonič, B. (2010). *Empatija*. Ljubljana: Brat Frančišek in Frančiškanski družinski inštitut.
- Stern, D. (1985). *The Interpersonal World of the Infant. A View from Psychoanalysis and Developmental Psychology*. Basic Books.
- Stern, D. N. (1995). *The Motherhood Constellation. A Unified View of Parent-Infant Psychotherapy*. New York: BasicBooks, A Division of HarperCollins Publishers.
- Stern, D. N. (2004). *The present moment in psychotherapy and everyday life*. Norton.
- Storr, A. (1990). *Umetnost psihoterapije*. Ljubljana: UMco.
- Van der Kolk, B. (2015). *The Body Keeps the Score: Brain, Mind, and Body in the Healing of Trauma*. New York: Penguin Group.
- Verbnik, Š. in Možina, M. (2021). Skupni dejavniki v partnerski in družinski terapiji. *Kairos – Slovenska revija za psihoterapijo*, 15(1-2), 151-189.
- Žvelc, G., Žvelc, M. (2021). *Integrative psychotherapy : a mindfulness- and compassion-oriented approach*. New York : Routledge, 2021
- Yalom, D. I. (2001). *The gift of therapy: An Open Letter to a New Generation of Therapists and Their Patients*. Harperperennial.
- Yalom, I. in Leszcz, M. (2005). *The theory and Practice of Group Psychotherapy*. Basic Books.
- Wachtel, P. L. (2011). *Inside the session: What really happens in psychotherapy*. American Psychological Association.
- Winnicott, D. (2010). *Otrok, družina in svet zunaj*. Ljubljana: UMCO